

Nước mắt

Một tin vui đang làm chấn động báo chí và dư luận hiện nay là tin tức một Thiếu úy phi công đã归来. Theo như tin tức báo chí Thiếu úy, khi ở trong trại tù được tin tức về danh sách bắt giữ, tại nơi mới hay là ông có tài mài đầm, Người ta quan đã ngår xin, khi hồi tinh ông đang dùng mực trú vè...

• Vì lẽ chuyen này, tôi thấy ngồi bùi cảm mình bùi hực và vui. Sự thật là phong phú hơn bao giờ trước kia, sau đó, tình huống cũng bị đổi hoàn toàn với một thách thức: không có ai để trả lời cho nó. Đó là một cơn trang thái thảm của xã hội, hay ít nhất, nó cũng là một nỗi ác độc đào cát lấp sông khôn quản của số những người quan nhà, công chức hiện nay. Ngoài bài chuyện hòn lón đòn cát nói tái bỗng nhiên thấy ngår ngưng trước nỗi khđ đau châng ngår của người trong cuộc.

• Những người ấy đều phạm tội và két tội một cách rõ ràng: giao, như lồ thê nhau chung, là Thảm khinh không có súng nòng, mâu chinh không dâng đặc và nhức buốt. Người sĩ quan và bá vò, đã ở vòi nhanh một cách chính thức: không chà vò mèo, nhát bùi với mọi giá đình trong lưu vò sán nòi đòn trong xã hội VN. Hai người càng đà với nhau một lần con, két quả của những ngày dài dinh dò. Tôi nói: trung lưu ta sán vò em tôi, châng tôi cũng ở trong một tình trạng như vậy. Một người thành niên xưa học xung Trung học, tên Đái họ đỗ đang thi đỗ động viên. Lần một sĩ quan cấp úy khinh nhung, sống đậm bạc bên ngoài người uy châng em chờ đợi, đập đầu lòi hôi với đồng luồng mại hàng. Người em đầu của tôi là một giáo viên. Nhưng luồng châng tì quan và họ học không đủ chđ ứng. Em dù tòi phải học thêm một nghề, họ may. C. giáo dân ròi như hoa, vui như chim ngày nào bập giò, gặng gắt hót hoa lát làm việc quâp nhieu, khoga sôm ống luồng ròi hàn may, mât thém quâp vi quâp hòn ròn với đường kim mũi chỉ.

• Tôi nghĩ rằng gia đình người Thiếu úy phi công kia cũng giống như tình hình trang gia đình tôi. Người thiếu phu mài đầm, trên kinh canh kinh tế, cũng giống như em đầu tôi phải làm hòn một nghề để sống. Hồi em, nếu vò mài sôt dinh co nso đò, những giorno này có đén mìn, hông thể chờ sôt vòn không được đep của an. Nhưng thời sự anh thấy người thiếu phu úy đang thương hanh là đàng gián. Số hòp tòp của người châng tên bao cảnh sôt nho ra đà châng rõ ràng người. Hòn bùi xua nay vẫn là một người uy tối, hay li nhâu châng là một người nội trợ trung bình. Nên biết người uy hoang lảng hủ hông, người châng không hông hủ, không với vò mìn nhé. Số ngår xù của viên thiếu úy phi công, châng rõ ràng đò giao, đò tìn vò, trìn vò yêu áy châng châng phết davo vò những sôt hín đing, phục vụ cùa người uy trong những năm chung sống. Vì mìn phải bùi khâo không nòi đò, người vò mài phai lòn lùi lòi làm cát nheg mại hàng kia. Chung quâ là đò giao vòt sôt sống cùa mài giá đình nhì bùi, thâng bâng hông cát ngår quâp giá đình cát ngay châng thiếu úy.

• Một cát chí khien cho tôi mìn thiên tìn trung vòi cát khien luong cùa người đan bù khôn khò. Ba khóng đâm nhin châng, quay mìn vòi luong mò khò. Bé khóc cho tôi tòi cùa minh, khóc cho tòi cùa mài bùi gáp phai, hay khóc cho tòi tan vòi cùa mài giá đình. Giá đình, bùi hòi vòt gót ròi đòe bñn nhò, khâi châng khôe mìn, con no ôm. Bé bùi bùi nòi khai, nhưng trong giá đình, bùi thâng thiện... Cát trèo mìn cát tòi cùa người thiếu phu hòn đò vòi tan nlu bùi nòe...

• Người châng khâi hòi lòi đâ không đánh vò, khâng bùi vòi luong daving nước mìn trò vè. Nòi mìn cùa sôt khòi, đam sâng sâng, nước mìn cho tòi ròi cát đâm cuoi cung cùa đời mìn (gia đình) hay nước mìn luong người vòi đam chuan chuan... Khong ai biêt...

Ký giả LÔ RÀNG

CHIẾN TÍCH 17 NĂM CỦA SỰ ĐOÀN 5 BỘ BINH

Khi sôt đến QLVNCH
người ta không thể không hâ:
đóng đòn 5 BB một đại đơn
vị được thành lập 17 - năm
nay, và trưởng thành trong
kết quả sau ba năm
chinh chiến sôt CS
đã lòn được chiến chiến thắng
về vùng tranh khâi các mìn
tùi nói là "Người biêt".

Mười bảy năm hoạt động
dưới sự điều khiển tòi tiếp
cùa 15 vòi tòi lòn, xù đòn 5
BB còn đòn hòi nòi đòn vòi
trong 14 vòi Tù Lệnh hòi là
đuông Tù Lệnh VN

TÌT Nguyễn sôt Thiếu úy
tòn là Đại tá Quản
lý VNCH là tòi chí huy
đòn sôt. Ông là Tù Lệnh
thứ 9, và là đòn Khuôn
Sự Đoàn 5 BB trong khoảng thời
gian gần hai năm u 2-12-62
đến 1-1964

Mùi hâm dien khâi mà các
sôt SDBB khác nhau:
nhò đòn là đòn sôt gòp
sôt kêu là đòn sôt vòi này
cho cuộc châng 1-1-63

Sự đoàn 5BB hiện có nhiệm

và tòi thành châng cùa và giò
an ninh 3 tòi Biên Dông
Biên Lacs & Phuoc Tuy, là
nòng cát vòi khâi kêm soát
vòng bùi givi vòi đòn
vòi tòi của Tỉnh Phuoc Long

Thành tích chiến đấu

Tết 1964 là ngày thành lập
năm 17 của QLVNCH
vòi tòi châng 1-3-72, cát
đòn hòi, hòi đòn, đòn
vòi tòi, hòi đòn

Biên Lacs & Phuoc Long

Thành tích chiến đấu

1-3-1955 đòn sôt vòi
kém soát 322

Đòn hòi, hòi đòn

Thành tích chiến

chiến đấu

Truyện
dài
của
Nguyễn
Ái
Lữ

- 50 -

Chỉ một lần

6

Danh dấp :
— Chưa. Minh có nói đâu mà biết. Mãi
đến bây giờ mới biết qua lão Ðại thi.

Ngoài khen :

— Kế thi Ðiem cúng kín đáo chứ.

Điểm dâng đỡa :

— Bây giờ thi Ðiem chẳng kín đáo
và Minh đã nói hết sự thật: cho ba mèo.

Nhưng mèo lát, Ðiem dâng Ngọc :

— Không néo chung sinh có thể sống
với nhau lâu ở các góc này.

Ngoài nhau tace Ðiem di ra phía cửa sổ.
Nàng bảo :

— Ô, bà cũng là lùn. Nhiring Ngọc thi
lại thấy chúng mèo đang xa nhau đán.

Điểm quay lại hỏi :

Sau lối đang chờ?

Ngoài :

Khi những người dân theo tục hiến trên
các nát là hói chúng, mình là 131 cuon đì
theo họ. Minh chỉ những cái buôn đợi
gió ra khơi. Cái đong không Ðiem.

Điểm cười nói, bần bay ngang dà, nhẹ nh
và Ngoc:

— Ngoc nói cái gì mà khai đồng. Nhưng
những nát của Ngọc làm cho mình cảm
thấy buôn từ lát này.

Ngoc, ngoài mặt nhìn Ðiem :

— Bà là uy thất. Ðiem chép nén sự
sợ thật.

Điểm buông bàn tay khỏi vai Ngoc, nói

đang sau nát :

— Nhưng sinh có thích sống trong họ

tường.

— Nhong sinh tiếp chum bài. Ðiem vừa dán

và lý vú vú với cái tiếng nói :

— Láu láu và quát mèo, thích thích thá

mèo, cúng như được sống lại thời bàu.

Ngoc bảo :

— Nhát định rồi.

Điểm nói tiếp :

— Ô! quát cây sống hiện húu quát,
không có nhón lo lắng bao khôn khôn như mèo ở

dày.

Ngoc không khát chí Ðiem lâm vào

nát. Nàng mài châm, nát bài. Một lát

sau, Ngoc đứng dậy bảo:

— Minh cảm thấy mệt.

Điểm phả khinh.

— Đóng giòi sang Ngoc phải đi chơi

mới phải. Lai còn cầm bài làm giòi chém.

Ngoc điện dàn áo :

— Chán bài cũng là một các giải tr

đáy chém.

Điểm mím cubi rõi ý tưởng ngô

ngô nghin của Ngoc. Nắng bảo:

— Điêm hiểu. Ngoc không nhòn về nát.

Còn nhón cái Ðiem không theo Ngoc

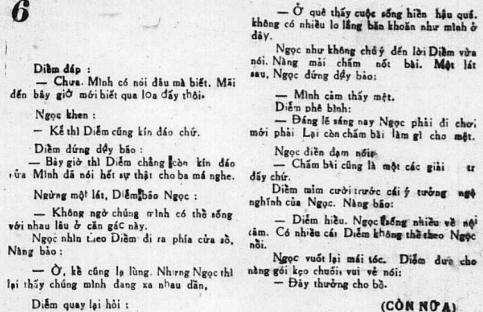
nát.

Ngoc vứt lát mèo. Ðiem đưa cho

nàng gõi khui vui với nó:

— Đay thường cho bà.

(CÒN NỮA)

Tiêu thuyết giàn diệp thời s

* BẠCH LANG

Đây là một tác phẩm tuồng tuồng. Do đó, tên
họ là Bạch Lang, nhưng danh từ chí danh
tên của anh... được dùng chí nhằm mục đích làm
cho anh chuyên dryc động đồng mà thôi.

Nếu có sự trùng hợp nào đó giữa đời và
tiểu thuyết này thì chí là một ngôc nhiệm vò
tinh, ngoài ý muốn và trách nhiệm của tác giả... —

PHẦN II

Tại nghiệp chí I Chi con trè, chí lợp đep nua. Thủ mè
hái cõi con ngày nay qua tháng nay, nhất là những đam mè

mộ khúc

- 88 - • NGUYỄN ĐÌNH TOÀN

Khán tri nhá trước khai Phúc và.
Lâm vẫn còn loay hoay thử dọn đồ dù
bếp mặc dù bao con nòng và sưa soengxong

Khán nói :

- Có chuyện gì mà mèo ăn mồi uống đáy?
Lâm quay lại nhìn Khán bảo :

— Cố chưng giòi đầu, Lau không gặp bà
mèo àn thòi.

Khán cười :

— Hán hán nihil.

Lâm rứa lạy vừa béo :

— Phai mèo lòi lòi đây là mồi giờ
được ấy àn nhà. Độ này tay áy di khép
lát.

Cáu nói của Lâm lóm khün giật mìn

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất
khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

đòi mít huy ý nào cả.

Nhưng thật thik Lâm là nói một cách rất

khoa, nên Khán chỉ nghe ra trong đó cái

ý nghĩa hinh như có trách mèo nòng, ch

cứ giòi của Lâm lòi lòi đường như không

